

Nuže právě proto, že jsme přesvědčeni hluboce o nezbytnosti spolupráce právníků k zdárnému vývoji našeho státu, odsuzujeme shora vytčené podniky mladých a nezralých, jen touhou po rozmnožení příjmů zlákaných lidí. Neboť jejich odchovanci budou povždy — i když se jim podaří proklouznouti úskalím zkoušek, při nichž nesmíme popírat častý význam náhody, — z největší části v povolání právnickém pouhými diletanty, právníky-nádenníky, kteří nejsou a nebudou s úkol, jenž právníkům náleží. Odchovanci tito budou vždy právníky povrchními, na něž kruhy neprávnícké budou — a tu ovšem právem — ukazovati jako na lidi nepotřebné, na lidi, bez jejichž součinnosti se snadno obejdou. Tito povrchní právníci jsou největšími škůdci stavu právníckého; neboť t. zv. »vědomosti« jejich opravdu si dovede osvojiti i neprávník, jenž pak je přesvědčen, že není nic snadnějšího než osvojiti si znalost »práv«, nemaje tušení, jak velice se mylí. Máme nutně potřebí právníků celých, zdatných, proniknutých vědomím o vysoké kulturní úrovni a ohromném významu práva v životě jednotlivců i životě státním, o jeho nerozlučné souvislosti s poměry hospodářskými, kulturními i společenskými.

Takevito právníci však z připraven, o nichž je tu řeč, jistě nevyjdou a vyjít nemohou. Jsou proto podniky, o něž běží, zjevy nezdravými a škodlivými.

*

Zpráva o valné hromadě Jednoty kandidátů advokacie. Dne 10. října t. r. konala se v místnostech advokátní komory v Praze četně navštívená valná hromada, na jejímž pořadu bylo mimo jiné též jednání o osnově advokátního řádu, který byl předložen ministertvem spravedlnosti Jednotě k posouzení. Ve svém posudku zdůraznila Jednota, že vítá osnovu nového advokátního řádu zejména v těchto bodech, které upravují účast kandidátů advokacie na úpravě vlastních záležitostí v komoře a zastoupení jich v disciplinárním výboru. Kdežto však dle osnovy by měli býti členy komory pouze ti kandidáti, kteří mají alespoň dvě leta praxe, jest přáním Jednoty, aby ani kandidáti s kratší praxí nebyla z členství komory vylučováni a připouští pouze to omezení, že by kandidáti advokacie s kratší praxí než dvouletou měli pouze aktivní, nikoli též pasivní právo volební.

Dále se vyslovuje Jednota důrazně proto, aby podmínkou vykonávání advokacie zůstal doktorát, který dle osnovy by nebyl nutnou podmínkou k zahájení advokátní praxe.

S radostí uvítala také Jednota, že doba advokátní praxe dle osnovy má být snížena na 5 let, avšak vyslovuje se proti povinné jednoroční soudní praxi, ježto může být docela dobře nahrazena praxí advokátní. Pro případ, že by měla být podržena, navrhuje Jednota aby byla soudní praxe podržena fakultativní, při čemž eventuálně místo praxe u soudu by byla připuštěna praxe u správních úřadů a finanční prokuratury.

Rovněž s radostí bylo přijato to ustanovení osnovy, které oprávnění k substituci neváže na nějakou určitou dobu praxe nýbrž dovoluje, aby vzhledem k individuálním schopnostem kandidáta byla mu udělena substitute bez ohledu na dobu praxe.

Důležitého požadavku dotkla se Jednota ve svém podání, totiž, aby těm kandidátům advokacie, kteří konajíce službu vojenskou nemohli složit zkoušek, ač před válkou již absolvovali a na které se tedy nevztahuje nařízení býv. min. práva z 21. dubna 1916, byla započtena doba války. Požadavek tento jest zajisté spravedlivý, ježto ti kolegové by byli bez své vinny poškozeni proti druhým kolegům o několik let.

Dále na základě referátu kol. Pazdery jednáno bylo o požadavku, aby stanoveny byly pro kandidáty advokacie určité minimální platy. Vzhledem k obtížnosti takového ustanovení, při čemž nelze pústiti ze zřetele i individuální schopnosti a jiné okolnosti, bylo usneseno, že stanoviti určité minimální platy lze pouze pro začátečníky, při čemž za začátečníky lze považovati pouze ty kandidáty advokacie, kteří nemají více než jednoroční ať soudní ať advokátní praxi.

Vzhledem k přítomným drahotným poměrům bylo uznáno, že minimální platy pro začátečníky nemají být nižší než 600 K měsíčně. Bylo usneseno požádati valnou hromadu advokátní komory, aby své členy zavázala k placení takového platu kandidátům advokacie, při čemž vysloven byly dík předsedovi advokátské komory Dru Stompfemu, který slíbil umožniti, aby záležitost se dostala na program valné hromady advokátní komory.

Při volbách na nové správní období 1919—1920 zvoleni byli, za starostu Dr. Koeser, za místostarostu Dr. Pazdera, za jednatele Dr. Sixta, za pokladníka Dr. Brotánek.